

Sygn. akt II Cz 53/14

POSTANOWIENIE

K., dnia 27 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: S.S.O. Henryk Haak

Sędziowie: S.S.O. Paweł Szwedowski

S.S.O. Marian Raszewski – spr.

po rozpoznaniu w dniu 27 stycznia 2014 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S.

z udziałem dłużnika O. T.

o nadanie klauzuli wykonalności na rzecz następcy wierzyciela

w przedmiocie zażalenia wierzyciela (...) Spółka z o.o. z siedzibą w S.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Kaliszu

z dnia 29 listopada 2013 r., sygn. akt I Co 4003/13

postanawia:

1. **oddalić zażalenie**

2. **sprostować oczywistą omyłkę pisarską w określeniu dłużnika w komparycji postanowienia Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 29 listopada 2013 r. wydanego w sprawie sygn. akt I Co 4003/13 w ten sposób, że w miejsce (...) wpisać (...)**

Sygn. akt II Cz 53/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 29 listopada 2013 r. Sąd Rejonowy w Kaliszu oddalił wniosek następcy wierzyciela, tj. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. o nadanie klauzuli wykonalności w trybie art. 788 § 1 k.p.c. wskazując, że wnioskodawca nie przedłożył wymaganego tym przepisem dokumentu urzędowego lub dokumentu prywatnego z podpisem urzędowo poświadczonym, wykazującym przejście uprawnienia po powstaniu tytułu egzekucyjnego.

Zażalenie od tego rozstrzygnięcia złożył wierzyciel zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych oraz naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 788 § 1 k.p.c. przez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie w przedmiotowej sprawie, a w konsekwencji odmowę nadania klauzuli wykonalności z przejściem uprawnień mimo spełnienia przesłanek opisanych w tym przepisie. W oparciu o ten zarzut wniósł o zmianę postanowienia przez uwzględnienie wniosku o nadanie tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności z przejściem uprawnień i zasądzenie kosztów.

W uzasadnieniu swojego stanowiska skarżący podniósł, iż wraz z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności przedłożył umowę zawartą między pierwotnym wierzycielem a (...) S.a.r.l. z siedzibą w L. oraz wyciąg z umowy przelewu wierzytelności wraz z wyciągiem z aneksu do tej umowy zawartymi pomiędzy (...) S.a.r.l. w L. a (...) Spółka z o.o.z siedzibą w S..

Sąd Okręgowy, zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Rozpoznając niniejszą sprawę wskazać należy w pierwszej kolejności, iż słuszność należy przyznać skarżącemu, że do wniosku o nadanie klauzuli wykonalności na rzecz następcy prawnego wierzyciela złożonego w trybie art. 788 § 1 k.p.c. załączono wskazane w zażaleniu poświadczone za zgodność z oryginałem kopie umów: z dnia 28 czerwca 2012 r. zawartą między pierwotnym wierzycielem Spółdzielczą (...)w L.a (...) S.a.r.l. z siedzibą w L.wraz z kserokopią aneksu nr (...)z dnia 12 czerwca 2013 r. oraz wyciąg z umowy z dnia 28 czerwca 2012 r. dotyczącej obsługi wierzytelności (...) wraz z kserokopią aneksu nr (...)z dnia 12 czerwca 2013 r. zawartymi pomiędzy (...) S.a.r.l. w L.a (...) Spółka z o.o.z siedzibą w S.. Ponadto w aktach sprawy znajdują się dołączone do każdego z wymienionych dokumentów kserokopie notarialnych poświadczeń podpisów osób działających w imieniu zawierających poszczególne umowy podmiotów oraz kserokopie notarialnych poświadczeń zgodności z oryginałem poszczególnych kserokopii dokumentów. Wszystkie przedłożone kserokopie dokumentów zostały poświadczone za zgodność z oryginałem przez fachowego pełnomocnika działającego w sprawie.

Z uwagi na te ustalenia wskazać należy, iż uzasadnienie rozstrzygnięcia podjętego przez Sąd Rejonowy zawiera argumenty, które nie mogą zostać uznane za trafne. Mimo to orzeczenie Sądu I instancji odpowiada prawu.

Wskazania wymaga, iż rozstrzygając w przedmiocie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności na rzecz następcy wierzyciela konieczne jest spełnienie przesłanek określonych w art. 788 § 1 k.p.c. Z tej przyczyny przejście uprawnień musi być wykazane dokumentem urzędowym lub prywatnym z podpisem notarialnie poświadczonym.

Co jest dokumentem urzędowym określa art. 244 k.p.c. a przedłożone w sprawie dokumenty mające potwierdzić przejście uprawnień na nowego wierzyciela nie są dokumentami urzędowymi w rozumieniu tego przepisu. Dokumenty prywatne z kolei stanowią dowód tego, że osoba która go podpisała złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie (art. 245 k.p.c.). Podpis pod dokumentem prywatnym, aby mógł rodzić skutki wynikające z art. 788 § 1 k.p.c. musi zostać urzędowo poświadczony przez powołane do tego podmioty.

W ocenie Sądu Okręgowego przedłożone przez wnioskodawcę dokumenty nie mogą stanowić podstawy nadania klauzuli wykonalności zgodnie z żądaniem wniosku. Umowy przelewu wierzytelności, których kserokopie przedłożył wnioskodawca zawierane były w dniu 28 czerwca 2012 r., aneksy do nich podpisano w dniu 12 czerwca 2013 r., natomiast notarialne poświadczenia podpisów pod powyższymi dokumentami miały miejsce 17 lipca 2013 r. i 26 lipca 2013 r. Zatem podpisy stron pod powyższymi dokumentami nie były faktycznie składane w obecności notariusza.

Uwadze wnioskodawcy wydaje się umknęło, iż w myśl art. 79 pkt 1 ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. Prawo o notariacie (Dz.U. z 2008 r., Nr 189, poz. 1158 ze zm.), jedną z czynności wykonywanych przez notariusza jest sporządzanie poświadczeń. Podpisy na poświadczonych dokumentach składane są w obecności notariusza. Jeżeli podpis na poświadczonym dokumencie był złożony nie w obecności notariusza, osoba która go podpisała, powinna uznać przed notariuszem złożony podpis za własnoręczny. Okoliczność tę notariusz zaznacza w sporządzonym dokumencie (art. 88 ustawy).

Tymczasem w przedmiotowej sprawie notariusz poświadczył, że podpisy pod tymi dokumentami zostały złożone w jego obecności, co w żaden sposób nie znajduje odzwierciedlenia w samych dokumentach, skoro zostały one podpisane przed poświadczaniem podpisów przez notariusza.

Zauważenia wymaga, że na każdej z umów złożone zostały po dwa podpisy przez te same osoby. Podkreślenia wymaga, że ponowne podpisanie zawartej wcześniej umowy nie znajduje oparcia w obowiązujących przepisach prawa. Przepis art. 88 ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. Prawo o notariacie nie przewiduje możliwości ponownego podpisania umowy w obecności notariusza. Wbrew twierdzeniom skarżącego również żaden inny przepis prawa nie przewiduje możliwości dwukrotnego podpisywania tej samej umowy a z braku takiej regulacji z całą pewnością nie można wysnuć wniosku, iż postępowanie takie korzysta z ochrony prawnej. W art. 88 ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. Prawo o notariacie wskazano jasno dwie i tylko dwie sytuacje. Pierwszą, gdy podpis pod umową składany jest w obecności notariusza, a drugi gdy umowa została podpisana wcześniej. Wówczas osoba, która ją podpisała, powinna uznać przed notariuszem złożony podpis za własnoręczny. Okoliczność tę notariusz winien zaznaczyć w sporządzonym dokumencie.

W ocenie Sądu Okręgowego nie ma żadnych podstaw dla przyjęcia, iż zdanie pierwsze art. 88 ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. Prawo o notariacie ma zastosowanie do umów już wcześniej podpisanych bez obecności notariusza.

Skoro z twierdzeń wnioskodawcy i dokumentów znajdujących się w aktach sprawy wynika, że umowy i aneksy zostały podpisane wcześniej obowiązkiem stawających przed notariuszem było uznanie znajdujących się na umowie podpisów za własnoręczne, co notariusz winien zaznaczyć w sporządzonym dokumencie. Przepisy nie przewidują żadnej innej możliwości poświadczenia podpisów, a uznanie przedłożonych dokumentów za stanowiące podstawę do nadania klauzuli wykonalności w trybie art. 788 § 1 k.p.c. prowadziłoby w istocie do ominięcia przepisów i stworzenia nowych zasad poświadczenia podpisów, nie znajdujących oparcia w przepisach prawa.

W konsekwencji Sąd Rejonowy trafnie więc przyjął, że nie ma podstaw do nadania klauzuli wykonalności wobec nie spełnienia przesłanek wymaganych przez art. 788 § 1 k.p.c.

Mając na uwadze powyższe okoliczności należało zgodnie z art. 385 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. orzec jak w punkcie 1 sentencji.

O sprostowaniu oczywistej omyłki pisarskiej w zaskarżonym postanowieniu Sądu Rejonowego orzeczono na podstawie art. 350 § 3 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c.